



కమధ్యమయత్ర

- డి. చిరుజీవి

“జ్ఞానే కహః గయే” అకాశవాణిలో ‘ముఖేష్’ కంఠం దీనంగా విసవస్తుంది.

కళ్ళవిందా నీళ్ళతో. బరువెక్కిన హృదయంతో. నిరాశతో బట్టలు ‘సూట్ కేస్’ లోకి సర్దుతూ ఉన్నాడు చిత్తరంజన్.

అందరూ ‘చిత్తూ’ అంటుంటారు. అందుకే జీవితంలో చిత్తు చిత్తుగా వాడిపోయాడు. అప్పుడెప్పుడో ‘మాధురి’ నుండి. నేటి ‘నీరజ’ వరకూ అన్నీ ఎదురు దెబ్బలు. అన్నీ అపజయాలు. హృదయం నలిగిపోయింది. బ్రతుకు విసిగి వేసారిపోయింది.

“ఏం బాబు త్వరగానే వస్తావుగా!” అన్న ఇంటికినర్ కేకకు ఈ లోకంలోపడి “ఆ” అని మాత్రం అన్నాడు.

కానీ. ఇక ఈ ఊరు. వీధి. ఈ ఇల్లు. ఎదుటి ఇల్లు. హోటల్. ఈ పుస్తకాల షాపు. ఈ పాత మనుషులను. చూసిన దృశ్యాలను. పరిసరాలను ఇంతెప్పుడు చూడలేక. చూడకూడదని దూరంగా. దూరంగా ఎవ్వరికీ చెప్పకుండానే వెళ్ళిపోతున్నాడని చిత్తుకి తప్ప ఎవరికి తెలుసు?

జీవితం ఎంత విచిత్రం.... ఏదో అనుకున్న చిత్తరంజన్ జీవితం పాపం ఇలా.... చివరకు గమ్యంలేని ప్రయాణం అయింది. అతని హృదయస్పందన. కాంక్ష. ఆవేదన ఎందరు మాత్రం అర్థం చేసుకోగలిగారు.

పాట అయిపోయింది. ‘ట్రాన్సిస్టర్’ అవ్వచేసి అది కూడా సూట్ కేస్ లో పెట్టుకున్నాడు.... ఒక్క నిట్టూర్పు.

పెట్టె తీసుకొని వీధిన వచ్చాడు. ఎవరో కరుముతున్నట్లు. బలవంతాన సాగనంపుతున్నట్లు. ఇదీ మనిషి విచిత్రనైజం....

రైలు చక్రాలు వేగంగా ముందుకు తిరుగుతున్నాయి!

చిత్తూ ఆలోచనలను గతంలోకి మళ్ళించాడు.

“వీమేన్.... మన చిత్తూగాడిని ‘థర్డ్ పామ్’ విశాలలో చేర్చిస్తా” అంటున్నాడు నాన్న.

“వాడిని చూడకుండా నేను ఉండలేను కదా!” అమ్మ.

“ఆ ఇక్కడంటే పూర్తిగా చెడిపోతాడు” నాన్న అనుమానం.

“నేను దిగులుతో చచ్చిపోతాను కదండీ” అమ్మ భయం.

“అసలు నీ ప్రేమతోనే వాణ్ణి నువ్వు చెడగొడుతున్నావు” నాన్న తీర్పు.

“అడవండీ తల్లికి. తండ్రీకి తేడా” అమ్మ దెప్పిపొడుపు.

ఏళ్ళు ఇంట్లో అలా వాడులాడుకుంటూ ఉంటే— ఆక్కడ అంటే నాయుడిగారి మామిడితోపులో మాధురితో చిత్తూ.... ‘టూరింగ్ హోల్’లో చూసిన పాత డేవడాస్ సినిమాను పాటలు. మాటలు అభినయం చేసి మరీ చెప్పుతున్నాడు.

ఆనందం నిండిన గుండెతో ఆ పడేళ్ళ మాధురి. తనకున్న మామిడికాయ తినే కోరికను బయటపెట్టింది. సుకుమారంగాను.

మామిడికాయేం బర్మ!.... స్వర్గాన్నించి అమృతాన్ని నైతం తీసుకురాగలడు చిత్తు. ఆశక్తి ఎవరికి తెలియదు. వెంటనే ‘పాతాళ భైరవి’లో రామారావులాగా కంచె దాటుకుంటూ. వళ్ళు ముళ్ళతో చీరుకుంటున్నా చెట్టు ఎక్కాడు చిత్తూ.

ఇంతలో....

నాయుడి కేక. పట్టుకోవటం. మాధురి పరుగు. తప్పులు.... తీర్పు వచ్చేటప్పుడు.... “నాకేం తెలియదు. అంతా చిత్తూ చేసాడు” అన్న మాధురి మాటలు.

—పాపం చిత్తూకు వదమూడేండ్లలోనే మొదటి ఏరక్తి ఆడజాతిమీద.... పాపం....

విశాలలో చిత్తరంజన్ చదువు ప్రారంభం అయింది. అదపిల్లల డ్వేషి.... ఎంతగా అంటే మొన్న ‘నైన్స్ నోట్స్’ అడిగిన

మీనాక్షిని తిట్టి. తన ఆదర్శం నిలుపుకున్నాడు రాత్రంతా అవకాశం జారిపోయిందని కుమిలి కుళ్ళి ఏడ్చాడు కూడా.

కాలం ఆగదు.... పరుగెడుతూనే ఉంది. ఋతువులకు ప్రకృతి మారినట్లు.... అబ్బాయి గారి మనోహారం మార్పులు చెందుతూ వచ్చింది.

అవి డిశంబర్ నెల చివరిరోజులు. ఇంకా రెండు రోజులు. పట్టణాలున్న ప్రపంచం చేసుకొనే గొప్ప పండుగ రాబోతుంది.... ఆ రోజంతే చిత్తూరు భలే ఇష్టం.... క్రొత్త క్రొత్త కార్యక్రమాలు. అలవాట్లు. పద్ధతులు. నూతన సంవత్సరం మొదటిరోజున ప్రారంభిస్తారు.... అందరూ తమ తమ శ్రేయస్సులకు 'గ్రీటింగ్ కార్డు' కోసం వియత్నం వై నికుల్లాగా షాపులపైకి ఎగిరుతున్నారు.

అలోచించి. ఆలోచించి చివరకు చిత్తూరు ఒక నిర్ణయానికి వచ్చాడు. గట్టిగా ఊపిరి పీల్చుకున్నాడు....

1. చిత్తూరు గీతన బొమ్మలను గీత చాలా మెచ్చుకుంటుంది.
2. గీత అన్నీ రికార్డులను చిత్తూరు చేతనే పూర్తి చేయించుకుంటుంది.
3. "ఈ రోజు నా పుట్టినరోజు" అంటూ గీత ఒక న్యూట్రిన్ తనకిచ్చి తన కళ్ళలోకి ఒక్క-క్షణం చూసింది.

ఈ మూడు కారణాలు చాలవా.... గీత నన్ను ప్రేమించటానికి.... అయినా 'జలవ యూ' అని కొగిలించుకోవటానికి ఇది కాలి ఫోర్నియా కాదు. పదహారు ఆణాల, అచ్చ తెలుగింటి ఆదిపడుచు.... తన ప్రేమను ఇంత కన్నా ఎలా బయట పెడుతుంది? చిత్తూరు గుండె ఈ భావాలతో ఉప్పొంగిపోయింది. అది ఆకాశాన అంటింది.

షాప్ లోకి వీరాభిమన్యుడిలా ప్రవేశించి మంచి బాపు, క్షేత్రయ్య కాంబినేషన్ తో ఉన్న శృంగార నాయకి బొమ్మను కొన్నాడు....

పక్కెంట్లో ఉందిగా
"ఇవ్వాలి కోడికూర వండమూ!"
అడిగాడు కొడుకు.

"దబ్బులు లేవుగా" చెప్పింది తల్లి.
"దబ్బులు లేండుకమ్మా పక్కంటి వాళ్ళకోడి ఉందిగా నలహ ఇచ్చాడు ముద్దుల కొడుకు.

ఎం. శ్రీనివాసరెడ్డి
(మందమర్రె)

అంతకంటే రమ్యంగా 'ప్రేమతో నీ చిత్తూ' అని రాసాడు.

తరువాత— చెల్లెలి మానం. ప్రాణం గౌరవం కాపాడే నలుగురు అన్నలు డేహశుద్ధి చేశారు.... కాని హృదయాన్ని తాకలేక పోయారు.... అది ఆనలు ఏ రకమైన ప్రేమో వక్రంగా చెప్పి తన్నులు తప్పించుకోవాలో కానీ తెలియలేదు స్వచ్ఛమైన ప్రేమకు. ఇది విన్న గీత ఎంతసేపు విరగబడి నవ్వుకుందో కూడా తెలియదు చిత్తూరు.

స్వర్గం నుండి జారిపడ్డ వాడిలాగ కుంటు కుంటూ రూమ్ కు చేరుకున్నాడు.

రైలు ఆగి ఆలోచనలకు తెరవడింది.

భారంగా, బరువైన కళ్ళను ఒక్కసారి పైకి ఎత్తి చూశాడు. ఎదురుగా కూర్చున్న కళ్ళతోడు అమ్మాయి తననే. ఆరాధనగా చూస్తుంది.

అంటే నా గుండె స్పందన ఆమె గుండెను తాకిందా? అని అనుకున్నాడు.

ఆ చూపులో ఎన్నో భావాలు.

అందులో.... నిన్ను. నీ ఆసార ప్రేమను. విశాల హృదయం. అన్నీ ఇంకా. ఇంకా ఆర్థం చేసుకున్నాను. ప్రేమా! నిజంగా నీ లాంటి నిజమైన, నిలకడ ప్రేమ కోసం ఇన్నాళ్ళు వెన్నెల్లో చకోరములా. ఎడారిలో లైలా గీతంలా, పరూధినిలా. శకుంతలగా.

వేలకొలది యేళ్ళు. జన్మలు నీ కోసం నా హృదయ కవటాలు తెరచి నీహారికలా నిరీక్షిస్తున్నాను.... రా ప్రేమా! నా హృదయంలో పొంగే ప్రేమామృతాన్ని చవిచూడవు అన్న భావాలను క్షణంలో వెయ్యోవంతు కాలంలో ఆర్థం చేసుకోగలిగాడు.... ర సా త్మక హృదయం అంటే మరి....

భారంగా కళ్ళు వాల్చాడు....
అసలు ఆ అమ్మాయి చూస్తుంది తలమీర ఉన్న గడ్డి పరకలు అని మాత్రం తెలుసుకోలేదు.

గతం తరుముకు వస్తునేఉంది.

ఎం.వి. రెండవ సంవత్సరం.... దీక్షగా చదువుకుంటున్నాడు....

"లోపలికి రావచ్చా" తీయని కంఠం. సువరిచితమైనదే. ఎంతో కరుణరసం నిండిన కళ్ళతో తన జూనియర్ అరుణకు స్వాగతం చెప్పాడు.

"కూర్చోండి" చాలా ప్రేమతో.

"చాలా బోర్ గా ఉంది" చాలా తీయగా అంది.

"నాకూ అంటే" వంతపాట.

ఇక్కడే.... మగవాడు అడవాళ్ళు కాళ్ళకు 'పుట్ బాల్' గా మారుతున్నాడు.... ఆ బేల కళ్ళ బొండ్రి దాటి ఒక్క అంగుళం కూడా ప్రవరాక్షుడు సైతం రాటలేదు....

ఇద్దరూ బీచ్ లో చాలా చనువుగా, ఆనందంగా, కులాసాగా, రాచుకుంటూ నవ్వు కుంటూ నడుస్తున్నారు.

సినిమాలు, శ్యాంబెనగర్, శరత్, రీగన్. యండమూరి రచనలు, ఆచార్య రజనీష్ అందరూ అయిపోయారు.... ఇద్దరి మధ్య నలిగిపోయారు.

"నాకు రొయ్యి అంటే చాలా ఇష్టం" అరుణ.

చిత్తూరు ట్రాన్స్ లోకి పూర్తిగా వెళ్ళి పోయాడు.

క్షణంలో చేతిలో రెండు పొట్లాలతో ప్రత్యక్షం అయ్యాడు.

"రుచిగా ఉన్నాయికదా" వాగరుస్తూ తీరుణ.

ఆర్థిక నిండిన హృదయంతో మెల్లగా అన్నాడు.

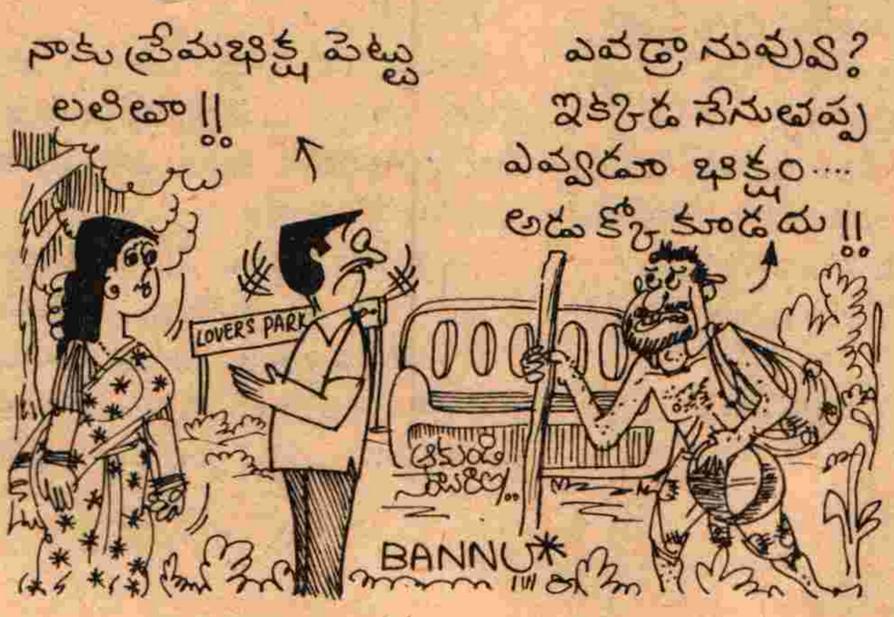
"అరుణా! మన ఇద్దరి అభిప్రాయాలు ఒక్కటే కదా"

"అవును" అరుణ సంధ్యా సూర్యుడి చూస్తుంది..

"సినిమా, సాహిత్యం. ఆదర్శం. రంగూరు రుచి"

"అవును. అవును" గట్టిగా అంది.

"మరి ప్రేమ" అన్నాడు నాలుగైదు సిని



నాకు ప్రేమభిక్ష పెట్టు
లలివా!!

ఎవడ్రా నువువి?
ఇక్కడ నేను అప్ప
ఎవ్వడూ భిక్షం....
అడుక్కోకూడదు!!

మూలు ఆరుణతో కలిపిచూసిన చమవుతో.

"అదీ విజయే" చాలా ఈజీగా అంది.

"మన పెళ్ళి" ఆళతో కూడిన కళ్ళతో చిత్తు....

అంతే!

చివరన, రివ్యూన లేచింది. కళ్ళు ఎత్తుగా ఉన్నాయి. రుద్రకక్తిగా మారింది. కాళికా రూపం ఎత్తింది....

చిత్తు నిశ్చేష్టుడై చూస్తున్నాడు. ది.పి. పెరుగుతుంది.

మనలో అందరిలో తేడావుంది. కులాలలో తేడావుంది. మతాల తేడా. అంతస్తులు తేడా. స్నేహం, ప్రేమ, పెళ్ళి.... చాలా దూరం.... ప్రేమఅనేది మన ఇద్దరికి సంబంధించింది. కానీ పెళ్ళిమాత్రం ఎండరికో సంబంధించింది. ఇంకా అంటుంది చిత్తూ మాత్రం అగాధము లోకి కూరుకుపోయాడు....

ఆతను చేసే ఆర్తనాదముకూడా వినకుండా చరచరా వెళ్ళి పోయింది.

ఒక్కే కుదుపుకు కళ్ళు తెరిచాడు....

ఎదురుగా కళ్ళజోడు ఆమ్మాయి చిరునవ్వు....

ఉలిక్కిపడ్డాడు.... ప్రతినవ్వుకు వెడలకు ధైర్యచాలటం లేదు.

"కాస్త పేవర్ ఇస్తారా?" మధురమైన వీణ తంతులు.

రైలుచక్రాల దడదడా తప్ప వేరేదిమిగతా వాళ్ళకు వినపడనట్లే.... ఇంకా గడ్డివరకూపి నవ్వే ఆ ఆమ్మాయి చూపులు చిత్తుకి కూడా కనిపించవు.

భయంతో మళ్ళా కళ్ళుమూసుకున్నాడు.

"అసలు నువ్వు మగాడివా" అని ఒకసారి ఆకారం పట్టి, నైవేద్యం సప్టి" అనిమరొక సారి.... "ఉప్పుకారం తింటున్నావా లేదా?" అని ఇంకొకసారి అన్న పాలమనిలి భవానీలో కృంగార రసంచూసి. చలంగారిని మనస్సులో ఉంచుకొని చేయిపట్టుకున్నాడు.... అంతే!

చెంపచెళ్ళ.... అరుపులు. ఏడ్పులు. తీర్పులు

కళ్ళుకనబడటం లేదా?

"ఏమయ్యా! కళ్ళు కనబడటంలా? కోపంగా అడిగింది విజయ నైకియమీద తవని రాసుకుంటూ పోతున్న వ్యక్తిని "అయ్యో! ఎందుకు కనబడటం లేదు! మీ కళ్ళు చాలా అందంగాఉంటే నూ" అన్నాడా తుంటి.

చామర్తి సాయిగంగాధర్ (విజయవాడ)

చివాట్లు.... ఇల్లుమారటం.... చివరకు. వెయ్యి రూపాయల అప్పు.

ఆ తరువాత తనపై తనకే అనుమానం వచ్చింది.

అర్ధంలో చూసుకున్నాడు, చాలామందికన్నా బాగుంటాడు.... ఖర్చుసిద్ధాంతం.... చిత్తుకు వయసు పెరుగుతోంది. ఆకాళం నక్షత్రాల్లా. తలలో తెల్లవెంట్రుకలు వెలుగుతున్నాయి చిత్తూ.... అనకుండా ఎవరన్నా చిత్తరంజనం గారు అంకే మండిపడతాడు వయస్సు మూడు పదులు దాటి నాలుగోపదికి నమావంగాఉంది. పెళ్ళికాలేదు కనుక తాను యువకుడే.... అత్య విశ్వాసం....

ప్రేమించి. తనకైతపించి గగల సీమలో తేలియాడించి ఓదార్చి. ఆవేదనలో ఆక్కున చేరే శ్రీశ్రీ పాటలోలాగా లాలించే అమృత మూర్తికొరకు తన హృదయాన్ని "ఆర్ట్ ఫిల్మ్ వేస్తున్న సినిమాహాల్ టెక్నెట్ల బుకింగ్ లా అలా తెరిచే ఉండాడు.

మధ్యలో కారణం లేకుండా వీతేళలింగం గారిపై అభిమానం ఎక్కువైంది. వారి ఆళయా లను, ఎస్.ఎస్.సి. విద్యార్థిలా బట్టిపట్టి మరీ జీర్ణించుకున్నాడు. ఈ వయస్సులో పదిమంది పనిలేని వాళ్ళతో "ఆదర్శ సంఘం" కూడా స్థాపించాడు ఏళ్ళపని అంతా శ్రీ జాగృతి. విమోచన. పునర్వివాహము అని గొంతులు

వాచేలా అరచి. గొంతు నొప్పికి బ్రాండ్ త్రాగి నిద్రపోతారు. కానీ ఇదంతా మొన్ననే తర్త సుకోల్పోయిన వనేక్షన్ లోని ముగ్గురు పిల్లల తల్లిఅయిన నీరజ కోసం అని చిత్తుకు, ఆమె కూ తప్ప మరెవరికి తెలియదు.

"మీ నహాయం జన్మజన్మలకు తీరదు" అంది.

"మీలో దేవాన్ని చూస్తున్నాను" అని కాళ్ళపై వదేంత పనికూడా చేసింది.... తను ఆప్పు తీసుకొని ఆమెకు ఇచ్చినపుడు.

తను భోజనంచేసే టైమ్ లేకున్నా పిల్లలను సకాలంలో బడికి చేర్చినపుడల్లా.... ఇంకా కృతజ్ఞతాపదాలు వేలకువేలు. కాదు లక్షలకు లక్షలు.

ఇంకా ఆలస్యంలేదు చిత్తులో నిద్రపోయే ప్రేమ ఒక్కసారిగా మేల్కొంది. ఎందుటా కుల గలగల విని లేచి కూర్చునే జంతువులా అతనిలో ఇంతవరకు దోబోచులాడుతున్న యవ్వనం ఒక్కసారి లేచి వొట్లు విరుచు కుండి.

నీరజకు నీడకావాలి తనకు తోడు కావాలి.

అందం. ఆదర్శం. ఆర్ధం.... అన్నీ వుంటాయి

నా చర్మం వలిచి అయినామీకుపాదరక్షలు చేయించుతాను" అని నీరజ నోటివెంట వచ్చే క్షణం కోసం త్యాగాలు, కష్టాలు, అప్పులు. ఆదనిందలు. వేదన. విరహం అన్నీ అనుభవించాడు....

"మంచి సినిమా మళ్ళామళ్ళా చూడలేం. మీరు రాసట్టెతే నా మీద ఒట్టు" అని కన్యా శుల్కం సినిమాకు తీసుకువెళ్ళాడు.... ఎంతో ఆనందంగా చిత్రంలోని లోతును వివరిస్తున్నాడు.... కానీ పిల్లలు. ఇంటి పరిస్థితి ఆందోళన ఆమె చిత్రంలో "ఇన్ వార్స్" కాలేకపోయింది ఆసుకున్న రోజురానే వచ్చింది. "సింహా చలం"లో దేవుని ముందు ప్రమాణంచేసి....

లక్ష్మీ రూపాయల బహుమతులు గెలుచుకోండి

ఎంట్రీ ఫీజు లేదు.

మొదటి బహుమతి: రాజదూత్ మోటార్ సైకిల్ లేక రూ. 10వేల నగదు బహుమతి.

కన్నోలేషన్ బహుమతులు: రూ. 960లు విలువచేసే లేటెస్ట్ జపాన్ మోడల్ సోనీ టు ఇన్ వన్.

మీ గొలుసుకట్టు పద్దతిన రూ. 260లకే లభిస్తుంది. 14 నుంచి 22 వరకు గల అంకెలను నిలువుగా, అడ్డంగా, వాలుగా ఎటుకూడినా 54 వచ్చేలా ఉపయోగించాలి. ఒకసారి వాడిన అంకె మళ్ళీ వాడకూడదు. 15 రోజుల్లో మీ ఎంట్రీలను పంపండి.

20	13	18
15	17	19
16	21	14

		19
	18	
17		

M E C A D O E N T E R P R I S E S (M M H)
Village: Gokhulpur, P.O. Gokhulpuri, Delhi-110094.



స్వయంసేవ
 కమ్యూనిస్టు
 క్రియల్

త్వరలో
 ప్రారంభం!

విషయం బయట వెళ్తాడు. గొప్ప ధీమాతో ఎదురుచూస్తున్నాడు. నీరజ చలించలేదు. కాస్త ఊపిరి పీల్చుకొని.... ఇలా అంది "చిత్తరంజన్ గారు, నన్ను మన్నించండి. మనిద్దరిమధ్య మంచి స్నేహంఉంది. అవగాహన. చదువు అప్యాయత ఉన్నాయి.... మరి వెళ్ళేందుకు నాలో ఏ కోర్కె మిగలలేదు. అన్నీ పోయిన వారితో హరించుకపోయాను. మీలో నేను, అన్నమ, తండ్రివి. దైవాన్ని.... త్యాగాన్ని చూస్తున్నాను. అలాంటివనిత్రలావానివి. మరి నం అంటనీయవద్దు. సంఘంలో వేరెత్తి చూపించు కోవద్దు" అని కన్నీరు కార్చింది. ఆ కన్నీరు చిత్తూగారి చెప్పులను వైతం అది గమించి కాళ్ళను అభిషేకం చేసింది.

ఒడ్డుకు చేరుస్తుందన్న ఒక్క ఆధారం పోయింది. నదిలో ఒంటరిగా విస్పృహయకుని గా మునిగి పోతున్నాడు. గుండెపగిలేంత కేక వైకి వచ్చింది. రక్తంచల్లబడింది.

కళ్ళవెంట బలజల నీళ్ళుకారాయి.

నవ్వుకున్న అమ్మాయిలో ఒక్క-క్షణం మార్పు.

క్రింది పెదవిని నవ్వురాకుండా అదిమి వట్టుకుంది.

రైలు పరుగెడుతూనే ఉంది.

పరివయాల, మర్యాదలు, టీలు, చిరునామాలు, వృత్తులు, లాభాలు.... గోంగోంగా ఉంది కంపార్ట్ మెంట్.

రైలు ఆగినట్లుంది స్టేషన్ చాలా భాగీగా ఉంది. అమ్మాయి, కళ్ళజోడు క్రిందకు దిగాయి.... యధాలాపంగా చిరునామా గుర్తు చేసుకుంటూ చిత్తూకూడా దిగాడు. కళ్ళజోడు మరొక్కసారి వెనక్కు చూసింది. మళ్ళా కొంచెం చూరం వెళ్ళాక హృదయం మళ్ళీ నిద్రలేస్తుంది. "రైన్ మార్చటానికి ఇంజన్" చక్రాలు వెనక్కు తిరుగుతున్నాయి. ఉత్తరంగా ఒక మెరుపు మెరిసింది. కళ్ళజోడు మళ్ళా వెనక్కి తిరిగింది. లీలగా ఆకారం.... ఆ దిశగా చిత్తరంజన్ నడక-వేగం పెంచాడు. కానీ ఇంకా తలమీద గడ్డిపోచను తలచుకొని ఆ అమ్మాయి పెద్దగా, పెద్దగా నవ్వుకుంది. చీకటిలో కల్పిపోయింది కానీ ఆ నవ్వు మాత్రం గాలిలో తేలుకుంటూ శృంగారంగా వచ్చి చిత్తుహృదయాన్ని తాకుతుంది.... మళ్ళా క్రొత్త రాగం పలుకుతుంది.

"పాత బాటలు కనిపించకుండా చెరిగిపోయిన చోట, కొత్త బాటలు కొత్త అందాలు చిందిస్తూ బాహిరల్లు తున్నాయి."

—గీతాంజలి

సీరియల్ పై పాఠకుల బ్యాలెట్

పాఠకుల బ్యాలెట్ కూపన్

నచ్చిన సీరియల్ : -----
